

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 marca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus) — Uudenkaupungin kaupunki

(Sprawa C-184/04) ⁽¹⁾

(Podatek VAT — Odliczenie podatku naliczonego — Dobra inwestycyjne — Nieruchomości — Korekta odliczeń)

(2006/C 143/15)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Uudenkaupungin kaupunki

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 13 część C akapit drugi, art. 17 ust. 6 i art. 20 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz. U. L 145, str. 1) — Odliczenie podatku naliczonego dotyczącego dobra inwestycyjnego wykorzystywanego do celów działalności podlegającej w następstwie skorzystania przez podatnika z prawa wyboru opodatkowaniu — Przepisy krajowe uzależniające prawo do odliczenia od skorzystania z prawa wyboru opodatkowania w terminie sześciu miesięcy od dnia oddania nieruchomości do użytku

Sentencja

- 1) Artykuł 20 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku powinien być interpretowany w ten sposób, iż z zastrzeżeniem ust. 5, nakłada on na państwa członkowskie obowiązek uwzględnienia korekty odliczeń podatku VAT w przypadku dóbr inwestycyjnych.
- 2) Artykuł 20 szóstej dyrektywy 77/388/EWG powinien być interpretowany w ten sposób, iż możliwość dokonania korekty, którą przewiduje, dotyczy również sytuacji, w której dobro inwestycyjne pierwotnie było przeznaczone na działalność zwolnioną od

podatku, a odliczenia były od początku całkowicie wyłączone i dopiero później, w okresie korekty, dobro to zostało wykorzystane na cele działalności objętej podatkiem VAT.

- 3) Artykuł 13 część C akapit drugi szóstej dyrektywy 77/388/EWG powinien być interpretowany w ten sposób, iż państwo członkowskie, które przyznaje podatnikom prawo wyboru opodatkowania najmu nieruchomości, nie jest uprawnione stosownie do tego przepisu do wyłączenia możliwości odliczenia podatku VAT związanego z inwestycjami dotyczącymi nieruchomości, zrealizowanymi w okresie poprzedzającym skorzystanie z owego prawa wyboru, gdy wniosek dotyczący wyboru opodatkowania nie został złożony w okresie sześciu miesięcy od dnia oddania nieruchomości do użytku.
- 4) Artykuł 17 ust. 6 szóstej dyrektywy 77/388/EWG powinien być interpretowany w ten sposób, iż państwo członkowskie, które przyznaje podatnikom prawo wyboru opodatkowania najmu nieruchomości, nie jest uprawnione na podstawie tego przepisu do wyłączenia możliwości odliczenia podatku VAT związanego z inwestycjami dotyczącymi nieruchomości, zrealizowanymi w okresie poprzedzającym skorzystanie z owego prawa wyboru, gdy wniosek dotyczący wyboru opodatkowania nie został złożony w okresie sześciu miesięcy od dnia oddania nieruchomości do użytku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 12.06.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 maja 2006 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-217/04) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 460/2004 — Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji — Wybór podstawy prawnej)

(2006/C 143/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, (Przedstawiciele: M. Bethell, pełnomocnik, wspierany przez Lorda Goldsmitha i N. Painesa, QC, oraz T. Warda, barrister)